

get. (9.) S. Ministerium contemnit, non verò debito modo colit. (10.) Ecclesiam & Scholas non ædificat, sed fuitditiis destruit. (11.) Christum Salvatorem mundi, nec ratione personæ, nec ratione officii, juxta Verbum DEi, proponit, sed hæreticas & profanas de illo sententias tradit. (12.) Articulum de creatione fanaticis inventis profus pervertit. (13.) Deniq; è lingvarum sacrarum nominibus mysteria ext. uit, sed longè ineptissimè. Unde à nullo pio & prudente suscipi potest, nec foveri, sine summo salutis æternæ periculo, nedium ab iis, qui fontes SS. literarum gustatunt, & sana gaudent ratione, probari, sed si saluti suæ consulere velint, reprobanda est, revocanda, & detestanda, & quod ad ineptias circa nomina sacra, deridenda.

QVOD AD PRIMUM.

Quod nempe Secta talis non Spiritum S. sed malignum spiritum, mendacii patrem, autorem habent, ex hisce liquet: (I) Quia Spiritus Sanctus in Scripturis loquitur. Hic verò spiritus non loquitur Scripturas, sed abducit à Scripturis, & rā idia profert ac propugnat. Nullum enim dogma suum è Scripturis probat: è quibus ne dictum quidem aliquod dextrè allegat, aut si ad Scripturam omnino provocet, perversum sensum καὶ ἴδιαν τηλεστις Scripturæ ipsis inducit, uti omnia hominis scripta testantur. (II.) Neque verisimile est, eum, qui Scripturam S. nonquam scrutatus sedulò est, ac ne quidem τὴν Γαλιλίαν τῶν οὐγιανόνων λόγων cognovit, è Scripturis sua hauisse, nedium qui ad alia principia fidei alios revocat, quam ad unicum illud fidei principium, sacras nempe literas, nimirum ad lumen naturæ, & ad tria sua principia, quæ ha declaravit ad finem tractatus, sub titulo, *Erläuterung etli-
cher*